

Симеон Василев: Надявам се и в България политиката да стане изкуство

Вестник Монитор 25/6/2007 9:50:00

Директорът информация на ВВТ: Управление, което е обречено на коалиции, няма как да не прави компромиси

Петя Бахарова

- Завършва немска езикова гимназия в гр.Хасково и българска филология в Софийския университет.

- Работил е в БНТ като международен редактор, зам.директор "Новини" и програмен директор на Канал 1, политически коментатор, директор "Информация" и кореспондент в Бон и Берлин.

- Един от създателите е на тв "Европа".

- Автор е на книгите "Световният гамбит", "Глобализираният абсурд", "Версия Международна политика".

- Г-н Василев, завръщате се от Брюксел, какво наложи пътуването ви там?

- Бях на посещение в централата на НАТО и по-точно в отдела по "Обществена дипломатия". Тези срещи се регулярни, присъстват много колеги. Аз ходя почти всяка година и смятам, че е много полезно, защото човек трябва да е в час със случващото се. Важното за мен е, че при сегашното ми посещение в Брюксел направих добри контакти в посока на телевизионното сътрудничество. Те имат медийни отдели, с които бихме могли да работим в бъдеще. Зрителите на ВВТ сигурно са забелязали, че през последния месец залагаме изключително много на европейската тематика. Крайно време е да усетим като наше измерение. Защото мина времето, в което говорехме за ЕС като за нещо далечно, което предстои да се случва. Това вече е реалност.

- ВВТ направи завой към информационна телевизия. На какво се дължи промяната?

- Нишата за информационна телевизия у нас е доста голяма и доста празна. Затова решихме да разширим емисии на ВВТ. От скоро пуснахме една, която се казва "Нюзрум". Върви всеки ден от 20,50 часа. Предстои да тръгне и в 17 часа. При нея е важно, че се прави от нюзрума на телевизията. Така искаме да вкараме зрителя в естествената среда на репортерите, редакторите, водещите, които подготвят новините за тях. Доволен съм от развитието на тази емисия. Изчислили сме, че 10 и 20-минутните модули са много добри като продължителност на новините. От есента ще имаме три основни пояса, макар че вече вкарваме отделни компоненти в действие, за да ги изпробваме и да видим как ги приемат зрителите.

Залагаме много и на публицистиката, като се стремим се да бъде по линията - информация, анализ, коментар.

Третият важен елемент на програмата ни е документалистиката. И четвъртият - така наречените директни предавания на събития. От тази гледна точка вече можем да имаме самочувствие на телевизия на събитията.

В голямата си част телевизиите у нас за заложили на политематичната програма. Хората обаче не гледат от край до край един канал, а непрекъснато избират с дистанционното. Така че от понеделник до петък ВВТ ще бъде информационна

телевизия, а в събота и неделя ще запази политематичния си характер.

- Как стоят нещата с лиценза на ВВТ. В момента програмата ви се разпространява по кабел и сателит, а сте сред кандидатите за ефирни честоти?

- Нека да изчакаме този момент, той скоро ще дойде. Много големи инвестиции са направени в ВВТ. Нейният информационен характер в никакъв случай не нарушава статута ѝ на обществена телевизия.

- Как колегите ви международници от Европа коментират сегашната доста нажежена политическата ситуация в България?

- Коментираме случващото се в България и трябва да ви кажа, че за моите колеги процесите, които се развиват напоследък, са абсолютно нормални и типични за всяка европейска страна.

България е в условията на коалиционно управление. Самият Европейски съюз е една голяма коалиция, в която участват всички страни членки. Съчетаването на партии, на интересите на отделни групи, на професионални среди, е голяма изкуство. Да се надяваме, че и в България политиката ще стане изкуство.

- Българското общество е болезнено на тема коалиции и яростно критикува управляващата. Как ще стане според вас преодоляването на тези негативи у хората?

- Тройната коалиция се получи от вота на българското общество. В ръцете на политиците е да съчетаят интересите на хората, които са дали гласа си за тях.

Споделям тезата, че България е обречена на коалиционно управление оттук нататък. Знаете ли, че от Втората световна война до днес Германия винаги е управлявана от коалиционни правителства. И както показва развитието на тази страна, в това няма никаква драма.

Мисля, че вече е дошло времето за правене на реална политика, а тя включва коалиционни рефлексии.

- Има ли у нас добре подготвени хора да правят такъв тип политика? Задавам този въпрос, защото се чуват все повече гласове за подмяна на политическата ни класа?

- Бих се затруднил да давам дефиниции за това що е политическа класа и как да се смени. Коалиционният характер на българската политика е в самото начало - говоря за широка коалиция, каквато е сегашната, съставена от 3 партии. В следващите 5 или 10 години може да са други три или повече партии. Трябва да свикваме. Всички сме се напатили от едностранната власт и знаем какво означава тя. Коалицията е в полза на обикновения гражданин и примерите от Европа за такива успешни управления са много. Просто идва един момент, в който тези отдолу искат нещо, тези отгоре не могат да им го дадат и е нормално те да съчетаят своите интереси така, че нещата да вървят напред.

- Как според вас се справя досега управляващата коалиция?

- Винаги може повече. В политиката е важно да няма вакуум, тотален дисбаланс.

Страната ни се намира в един етап, а и коалиционното управление го показва, в който не можем да се връщаме назад.

- Ако България стигне до предсрочни избори, как виждате бъдещата управляваща коалиция, кои политически сили ще включва тя?

- Не бих правил подобни прогнози. За мен лично е много важен моментът след изборите. Защото тогава се прави реална политика и политиците трябва много прагматично да погледнат интересите на собствените си партии и членската маса, и тогава да съчетаят интересите, които да са в полза на обществото.

- Ако приемем, че Бойко Борисов спечели изборите, с кого според вас ще се коалира, имайки предвид изявленията му, че няма да играе с БСП или ДПС?

- След изборите не е като преди тях. Имам една моя книга, казва се "Световният гамбит". Тя е посветена на международните отношения, но те са валидни и за вътрешната политика. Гамбит означава нещо просто - да имаш умението и интелекта да жертваш пешка, за да спечелиш по-добра позиция. Затова говоря за този следизборен момент. Тогава се появява перспективата. Пак ще дам пример с Германия. Нима някой някога си е представял, че Ангела Меркел ще се съюзи със Социалдемократическата партия? И не бих казал, че управлението на тази коалиция в Германия не е успешно. Дали България ще я управлява коалиция, или не, не е толкова важно. Има обаче три неща, на които политическата класа трябва да си отговаря - каква е целта, какви са задачите и какви са начините за постигането им. И ако целите са правдоподобни за избирателя, мисля че няма да има проблем за партиите и за техните коалиционни рефлексии.

- Значи след изборите можем да очакваме всякакви коалиционни схеми и да ги приемаме без драматизъм?

- Ще дам пример. Ние сме в условия на среща на върха на Европейския съюз и на едно доста мъчително разпределение на властта вътре, защото става дума за разпределение на гласовете и на тежестите в съюза. Знаем позицията на Полша, на Чехия, на Великобритания. Там става дума за така наречения "двоен квадратен на компромиса", за да намерят изхода. Едно управление, което е обречено на коалиции, няма как да не се съобразява с основния фактор за правенето на реална политика - компромисът. Така че, който каквито прогнози да прави какво ще се случи в бъдеще, да си напълни багажника с понятието компромис. Иначе няма да бъде успешен политик.

- Как се промениха според вас нагласите на обществото към НАТО, към Европейския съюз?

- Не мисля, че сега обществото ни има проблеми с приемането на НАТО или Европейския съюз. Най-важното, когато става дума за отношенията ни с НАТО, с ЕС, с Русия или тук на Балканите е, че външната политика е усилие на всички, а вътрешната - като усилие на част от политическото пространство. За мен е много важно реалните носители на дясното, лявото и центъра вече да се идентифицират. Така ще могат почтено да се легитимират пред обществото и избирателите. Ако имаме проблем в дясното, няма как това да не рефлектира в лявото. Тук е важно за политиците в центъра, тъй като голямата отговорност пада върху тях. Дисбалансът не е полезен за избирателите. А търсенето на баланса в съвременната европейска политика значи коалиция.

- Проблемите в управлението, на които сме свидетели, съпътствани от стачки, ще доведат ли според вас страната ни до криза?

- Не смятам, че ще се стигне до криза. Съвсем нормално е различните професионални общности да си търсят правата. На летището в Брюксел, например, не можах да изпия едно кафе, защото служителите стачкуваха.

Никога няма да забравя как преди време със съпругата ми бяхме в Париж и много искахме да гледаме едно представление. Купихме си билети, пристигаме пред театъра и виждаме артистите излезли навън. Съвсем кротко ни съобщиха, че тази вечер няма да излязат на сцената, защото стачкуват. Зрителите застанаха до тях и никой не възропта - "ама аз съм си купил билет, дал съм толкова пари и искам да гледам". Усещането за солидарност беше страхотно. Кризата дали дълбока или плитка, няма значение, тя винаги е една огромна възможност.